

Серия: Евангелизиране 1
Тема: Какво дава живот на
църквата?

Матей 13:3-8 и 18-23
Матей 28:19-20

Дата:16/02/2014г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛИСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

2

1. УВОД-

Предния месец, Януари започнахме да мислим за плода който даваме. Аз намирам тази тема много вълнуваща. Страхувам се, че съм един от малкото в тази църква, които се вълнуват и си задавам въпроса, дали достатъчно е вълнението ни. Вълнувам се и се страхувам, защото миналата година, за първи път ние нямаме нови хора, които да дадат свидетелство, че са приели Исус за свой Спасител. Зная, че това е станало в някой хора от студентите, но не сме чули нито едно свидетелство за новорождение. Едно кръщение и нито едно свидетелство. Това ме плаши сериозно.

Плаша се поради факта, че чувам от колегите си подобна тенденция у вярващите към охлаждане спрямо евангелизирането на погиващите. Когато казвам евангелизиране, нямам предвид масова евангелизация. На тези евангелизации ходят вече само църковни членове, за да чуят поредната вълнуваща проповед. Като казвам ЕВАНГЕЛИЗАЦИЯ- имам предвид онзи нелек труд на всеки вярващ поотделно. Работа върху отделни хора-невярващи и погиващи в греха си.

Лошите новини са че Българина повсеместно е обхванат от апатия. Едните са ваксинирани срещу вяра в Бога. Когато им кажеш за вяра, за Бог, за спасение, те ти казват, че са християни-атеисти. С други думи вярват в нещо(няма значение какво е), но не ходят на църква, не четат Библия, не се молят. Християнството го отчитат с една запалена свещ на година и с яйцата на Великден и елхата на Коледа.

От друга страна са искрено вярващите българи. Те са шепа хора. Те според другите са извънземни. Отчаяни са поради растящото неверие и много от тях са разколебани.

Плаша се и поради факта, че скоро получих един и-мейл от пастирски сайт, в който се задаваше подобен въпрос относно църквите по света. Писмото казва следното:

„Евангелизирането умира в много църкви днес. Не, това не е преувеличаване, не ви говоря хиперболично.

Евангелизирането умира.

Погледнете на статистиката: За разлика от преди 30 години, много малко са онези които са повярвали понеже са били докоснати от благовестието. Там където се отчита числен растеж, той обикновено се дължина прехвърлянето на вярящи от една църква във друга.

Това не е евангелизиране, това е прехвърляне на овци от една в друга кошара.

Пасторите и вярящите трябва да паднат на лицата си пред Бога и да искат от Бог да подпали отново сърцата на всички ни с евангелизационна страст. Когато Евангелизирането умре в църквите, църквите умират. „

Поради тази причина и Словото ни учи като казва, че нямаме ли ПЛОД, ние не сме от лозата(Йоан 15:4). Исус казва: „Отделени от Мене, не можете да сторите нищо.“ Йоан 15:5

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Днес ще отдадем внимание на няколко текста, които са свързани помежду си. Този текст трябва да е бил определен като много важен, защото трима от четиримата евангелисти са го включили в Писанията си:

Матей 13:3-9 и 18-23

Марк 4:3-8 и 14-20

Лука 8:5-8 и 11-15

Нека видим контекста на притчата и това ще ни помогне да разберем, защо Исус прибегва до тази притча в този момент. В нашия текст стих 1 ни казва, че Исус я представя на аудиторията си „в същия ден“. Кой е този „същи“ ден? Ако отворим предната глава 12, ние ще видим, че това което се случва, е че след като е извършил доста много отчетливи и впечатляващи

чудеса, Исус е обвинен в това, че ползва услугите на дявола за да върши тези велики дела. Тогава Исус произнася съд за тези които в злобата си са слепи за правдата и истината. Исус не е никак нежен и внимателен в думите си спрямо тези хора. Явно апостол Павел взема примера от учителя си и се отнася по същия доста груб начин към законниците заблудили Галатяните.

Нито Исус, нито Павел са нежни към онези „зрели вярящи“ които водят и дават лош пример. Това е важно послание до всеки който е зрял във вярата и води хора след себе си.

Четете:

Мат 12:37 Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш.

Нека всеки от нас, който е със сериозен духовен и църковен стаж, сериозно се замисли днес, думите ни каква съдба ни коват.

Всеки от нас трябва да си даде сметка, за какво използва думите на устата си. Когато говориш без много смисъл и значение, можеш лесно да влезнеш в осъждение. Ако обаче използваш думите си за да свидетелствуваш на невярящите или да поправяш брата си, с любов когато е сгрешил(за това можете да чуете повече-ако дойдете- след-обяд в разглеждането на последната глава от Посланието към Галатяните).

Два важни въпроса искам да споделя с вас тази и следващата неделя относно евангелизирането в нашата църква и в нашето време:

А) Защо евангелизирането трябва да е приоритетно за нас днес?

1-Защото Исус заповяда-Мат.28:18-20

Ние наричаме този текст „Великото поръчение“. Класифицираме го и го забравяме. А то е само част от многото призиви които Словото отправя към Израил в Стария Завет и към църквата в Новия завет, да бъдем

солта и светлината на света. Да бъдем фара за удавящите се в океана на греха. Да даваме зрение на слепите и слух на глухите. Да изваждаме нещастника паднал в ямата на греха. Ние сме единствения шанс за днешния погиващ свят. Ние сме единствения шанс за децата си, внуците си, домовете си. От нас, да от нас зависи вечната участ на много хора. Ако ние сме наясно с тази истина, тогава няма да губим и минута в празни приказки и безсмислени усилия.

Защо да евангелизираме?

2-Защото Христос е ПЪТЯТ за спасение и друг път няма-Йоан 14:6. Няма обиколен път, няма алтернатива! Това са думите на Исус: Аз съм пътят, истината и живота! Никой не идва при Отца освен , чрез Мене! Не е ли ясно? Не е ли точно? Ако ти вярваш в тези думи на Исус, тогава трябва да си твърде наясно с факта, че пътя към Бога е много стеснен. Че мюсулмани няма да достигнат, че хиндуисти, че Йеховисти, че Масони и Мормони няма да наследят Божието царство. Че само изповядващи вяра в Исус ще достигнат до Божието царство. Нищо че света вика: Не е честно! Не може да бъде! Много сте себични!

Няма значение, как ни осъждат. Това не е наша презумция, това е казано от Исус. Ако Той е дал някаква друга вратичка, добре, но понеже ние сме уверени, че такава вратичка няма, ние сме безумно загрижени, повече хора да влязат през вратата Исус.

3-Защото Христос умря за света- Йоан 3:16.

Исус е единствен, но страшно достъпен за всеки. От човека не се иска да спазва тежък и непосилен закон. От човека не се иска да прави определен брой молитви на ден. От човека не се иска да се самоизтезава. Не се искат дела, а само вяра е напълно достатъчна. Вярата в жертвата на Христос. Това е, точка.

И ако това е всичко, защо не направим максимални усилия, за да убедим колкото си може повече хора

около нас да изповядат Исус като Господ и Бог. Като достатъчна жертва за всичките им грехове.

Защо евангелизиране?

4-Защото църква която не е евангелизационно настроена, не изпълнява предназначението си. Ако ние спрем да търсим изгубените, ако ние не се интересуваме от тяхната вечна съдба, ако забравим, че небето не е само за нас, ние изпадаме в стерилитет, който е опасен за всеки от нас. Ние сме се превърнали в група от самодоволни ленивци, за които няма нищо друго по-важно от личното ни удобство. Исус не харесваше такова отношение. Той цени онези които горят от желание църквата им да бъде място от където да се носи светлина. Бог ще благоволи в нас, само ако ние идваме на църква не с мисълта: *днес дали проповедта ще ми хареса*, а с мисълта: *днес дали ще има нови хора на които да покаже Исус* или по-добре: *днес няма да съм полезен, ако отида сам на църква, без да доведе някой, който да чуе Словото.*

Защо да търсим евангелизаторския дух в църквата?

5-Защото църкви, които не успяват да евангелизират навън, страдат отвътре.

Мислите че преувеличавам? Не! Там където вярващите не са обзети от мисълта, как да достигнат до погиващите, там умовете на такива вярващи са обзети от клюки- това са коментари по отношение на другите вярващи. Много по-лесно е да намериш слабостите на вярващите, отколкото да покажеш пътя един грешник към спасението. Там където няма евангелизационен дух има много напразно пропиляна енергия:

ОТ:

- безкрайни заседания
- социални дейности
- бизнес идеи
- финансови идеи
- концерти

- проекти
- богословски спорове
- ДО:
- борби в хвалението
- младежки забави
- философски проповеди
- борби за постове
- борби за влияние
- кръгове по интереси и т.н.

Първите могат да се канализират с цел печелене на души за Христа, а вторите няма да ги има, защото умовете и енергията на хората ще е канализирана в правилна посока.

Защо да евангелизираме?

6-Защо стерилните църкви, обикновено се задоволяват с растеж постигнат със трансфери от други църкви.

Аз разбирам когато в някоя от градските църкви настъпи някаква криза, някои от вярващите да почувстват, че не могат да останат и да потърсят друг духовен дом. Това е нормално и прието, но когато вярващите започнат да ходят в други църкви с цел да доведат някой от там във своята църква. Когато при среща с вярващи от други църкви ние се мъчим да им кажем, че тяхната църква не е доброто място. Тогава е все едно да пуснеш въдицата си в аквариум и да се хвалиш, че си уловил вече уловената риба.

Никой няма да получи награда от това, че е обърнал една овца и от едното стадо я е довел в друго.

Ние не трябва да сме радостни и спокойни, ако църквата е пълна с хора. Трябва да сме доволни само ако в църквата се пълни с хора от света. Хора които идват при нас, приемат Христос, разбират истината, израстват и основават групи, изучават словото и дори основават нови общества. Тогава ... тогава може да сме уверени, че сме на мястото си и вършим работата както Бог я иска.

7-Евангелизиращите църкви, възпитават по-здрави Христови ученици.

Да вършиш евангелизаторска работа не е лесно задържание. Но ако ние го правим, това означава добра дисциплина, защото вярващия с дух на благовестител, е човек, който се лишава от спокойствие, за да рискува и да посее семето на истината. Такъв човек жертва мира си за да мисли, как и на кого да благовества. Такъв вярващ, не е спокоен ако времето отминава, а той/тя не е казал на някой за вярата в Христос. Ако ти мислиш за евангелизиране, тогава няма да имаш време да се сърдиш, че някой не те е уважил достатъчно, или някой те е погледнал накриво. Няма да имаш време да мислиш, защо онзи те подмил, а другия не те видял. Всичко това бледнее пред възможността да доведеш някого до съзнанието да иска спасение и вечен живот.

Да Великата Заръка на Исус, за нас се е превърнала във Велика мисъл. Като тези дете висят по стените в къщи. Хубаво казано, хубаво е написано, но никой не му обръща внимание.

Нека да не спираме да мислим за това:

Хора умират всеки ден и болшинството от тях отиват в ада, но ако си работил с такъв човек, ако този умрял наскоро човек е бил наш съсед, ако е бил наш приятел или наш роднина и не е чул от нас благата вест, то този човек един ден ще вика против нас от ада. Един ден, когато ще ни се иска да чуем похвала от Великия Съдия, колко ли от осъдените ще извикат против нас? И с право сигурно. Как ще се оправдаеш, че с години сте работили един срещу друг. Ти си изговорил хиляди разговори. Казал си много празни и излишни приказки, а си пропуснал да му кажеш, че Бог го обича, че е грешен, че има Исус, че е имал шанс.

Втория въпрос е

Б) Как да евангелизираме днес?

Върху него ще мислим следващата неделя.

1- Евангелизирай върху **основата на Словото**
Божие

2-Бъди готов **на различни резултати** при
различните слушатели

3-Не се подвеждай **от бързи резултати**

4-Не са отчайвай **от първите неуспехи**

5-Не винаги ще можеш **да определиш хората**
правилно

6-**Евангелизирай без да се ограничаваш**

7-Когато намериш **добра почва**, обработвай я.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Мястото на ПОСТА И МОЛИТВАТА

Какво да направим за да станем евангелизираща
дома, града и света църква?

За да евангелизираш града, започни от дома!

За да евангелизираш света, продължи с града!

Всяка клонка трябва да дава плод!

Запомнете! Исус плака за града Ерусалим. Плаче
ли Исус за Варна? Това зависи от нас.

Помните ли как Мойсей извика към Бога и се
застъпи за Израил, които бяха толкова заблудени, че
докато той беше на планината за да получи заповедите
от Бога, те си направиха теле и го обявиха, че е техен
бог, който ги е извел от Египет. Бог даде интересно
предложение на Мойсей- да ги изстреби и да започне от
него, но Мойсей помоли за милост. Застъпи се.

Кой ще се застъпи за погиващите около нас?

Тази проповед не означава, да отидеш и утре да
започнеш да им натякваш, че трябва да станат като теб.
Тази проповед не означава и че трябва в някой ден
шеговито или между другото бегло да споменеш, че
вярващите са добри хора и с това да мислиш, че си
изпълнил дълга си.

Това означава, че ние имаме дълг. Този дълг
включва свидетелство с личен пример. Ако ти си крив,

раздразнителен, злобен, отмъстителен, лъжец, алчен, и
т.н., тогава по добре си мълчи и не цапай лицето на
благовестието с думи. Вместо това направи завой в
характер и дела. Промени живота си към правда. След
това се присъедини към поста и молитвата на
църквата...

Списъци с време за пост и молитва за духовен
възход и спасение на души.

Ще се молим и постим за Дух на покаяние. Да
стане както Рави Захариас разказва, за един
мюсюлманин, който започнал всяка вечер да сънува
Исус Христос и така седем години, докато накрая
предал живота си в Неговите ръце. Нека турците ни да
сънуват Исус, а атеистите ни да сънуват Бог, а ние да
сънуваме при кого да отидем за да му дадем благата
вест.